

WUORIKAUTISET

✿ 4|09

Tämä lehti ei ole paras Wuorikautiset koskaan. Tämä lehti ei yritä olla edes toiseksi paras. Tämä lehti on kuitenkin riittävän hyvä, jotta kukaan ei valita laadusta. En ainakaan usko.

Olisin voinut kikkailla otsikoiden fonteilla, mutta en jaksanut, joten ne ovat kaikki samanlaisia. Parissa jutussa ei ole kuvia, sillä kamera on rikki, enkä nähnyt vaivaa kaivaakseni niitä jostain arkistoista. Suurin osa kuvis-

ta on muutenkin wapulta. Kukaan ei todennäköisesti edes huomaa, tai parhaimmillaan luulee että se on vain tarkoituksen mukaista.

Rimaan tähtääminen tuottaa noin viisikymmentä prosenttia onnistumisia — ja saman verran mahdollisia katastrofeja. Se on kuin yrittäisi olla bussissa täsmälleen kun se lähtee. Toisilla tavoitellun ja todellisen saapumisajan erotus on sekunteja, toi-

silla taas tunnin luokkaa. Jos haluaa varmasti ehtiä pitää varata vähintään tämän marginaalin verran aikaa. Toisaalta kun tuntee omat aikavakiionsa ei ole hyötyä olla pysäkillä edellisenä päivänä odottamassa.

Kaiken voi aina tehdä paremmin, mutta johonkin on vedettävä raja.

Usein se raja on ”riittävän hyvä”.

Pääkirjoitus

Sisällysluettelo

2 Pääkirjoitus

Tällä kertaa hiuskirjoitus.

3 Sisällysluettelo

Muka-hauskoja kommentteja vakavista asioista.

4 Fuksiväätelin terveiset

Killan sosiaalisen hylkiön terveiset.

5 Puhiksen pöhinät

Vuorimieskilta avautuu.

6-9 Lauri Holapan haastattelu

Pilvi heittelee karkaistuja kysymyksiä.

10-11 Fuksin sanakirja

Asioiden oikea laita. Vasemman sijaan.

12-15 Oltermannin vaihtositsi

Edellinen Oltermanni antaa korkkiruuvien eteenpäin.

16-17 Kari Heiskasen haastattelu

Kysy — Oltermanni vastaa.

18 Mitä ei kannata tehdä fuksivuonna

Ainakaan jos ei halua kyseenalaista kunniaa.

19 Kalevin katse

Syväluotaavaa yhteiskuntakritiikkiä.

20-23 Wappu-kooste

Kyllä. Eka lehti wapun jälkeen.

24-25 Kesätyökysely

Piti olla kesätyöttömyyskysely.

26 Asiakirja

Muistoja exulta.

27 Killan tapahtuman kulku

Kokeile saatko kaikki ruudut kokeiltua!

28-29 Jalkapalloa

Kuvat kertovat.

30-31 Isositsit

Silminnäkijöiden mukaan kuluva vuoden huonoimmat sitsit. Hyviä kuvia sieltä silti tuli.

Julkaisija/osoite Vuorimieskilta ry / Wuorikautiset, Vuorimiehentie 2, 02150 Espoo

Painopaikka Multiprint Otamedia, Espoo

Päätoimittaja/taito Timo Tuominen (timo.j.tuominen@tkk.fi)

Kansikuvat Jörn Rohleder ja Toni Mattsson

Takakansi Jussi Lyytinen

Toimittajat Jussi Alantie, Minna Alantie, Iita Kejonen, Tapio Koukkari, Vesa Lindroos, Jussi Lyytinen ja Antti Myyrä

Kiitokset Kari Heiskanen, Pilvi Hietanen, Katri Honkanen, Lauri Holappa, Jussi Leinonen, Miia Pesonen, Esa-Pekka Räisänen

Fuksivääpelin tervveiset

Nyt se on tapahtunut, koulu on alkanut! Syksy on saapunut ja samalla teillä kaikilla on uusi sivu kääntynyt elämässänne. Paljon jännää ja uutta on kerennyt tapahtumaan ennen lehden ilmestymistä. Toivottavasti olette nauttineet täysillä elämäne parhaan fuksivuoden aloituksesta ja saaneet pahasta infoähkystä jotain omaksuttua!

Lapiokurssin ja muun opiskeluun johdatuksen pikku hiljaa loppuessa alkavat teillä uudet yliopistoopinnot luentoineen ja laskareineen. Tutuksi tulevat niin tietotekniikan peruskurssi kuin epäorgaaninen kemia, toivottavasti teillä on vielä muistissa lukion jäljiltä perustiedot matematiikasta, fysiikasta ja kemiasta, niillä pärjää pitkälle! Raskaan koulutyön lomaan kilta järjestää kuitenkin epäsäännöllisen säännöllisesti tapahtumia, joten korvat vaan höröle ja mukaan rentoutumaan hyvässä seurassa! Näin fuksipisteet täyttyvät kuin vahingossa ja lakkikaan ei ole enää vain haavekuva silmissä.

Tervetuloa vielä kerran kaikille opiskelemaan Teknilliseen Korkeakouluun ja Vuorimieskiltaan. Opittavaa vielä varmasti riittää! Olette uuden opintienne alkutaipaleella ja edessänne paljon uutta ja ihmeellistä ja tahdonkin toivottaa teille onnea valitsemallanne tiellä!

*Terveisin:
Fuksivääpelinne E-P*

Ahoj! Halo! Szia! Ciao! Salut!

... suomeksi, hei moooi.

Siinä se kesä pärähti. Kolmen neljä kuukautta kului siivillä, itseä ei huono työtilanne kovin haitannut. Kuukauden loman pitäminen tehdastyöläisenä olisi ollut mahdotonta. Mutta nyt voi sanoa kiertäneensä Eurooppaa ja kokee oikeasti olevansa aika rentoutunut. Toivottavasti tekin, sillä luennot ja tapahtumat vyöryvät hiljalleen taas täyttämään kalenterin lehtiä. Ensimmäinen viikko onkin ollut melkoista hulinaa. On ehtinyt tavata monta kymmentä uutta ihmistä ja vaihtaa kuulumisia vanhojen tuttujen kanssa.

Luentojen lisäksi alkaa ollaakin jo aika suunnata kohti uusia tapahtumia, ja niitähän syksyn mittaan riittää. Vaikka killan tapahtumatarjonta on vanhan kaltainen, löytyy kalenterista myös uudenlaista toimintaa. Uudistumassa on myös niin yliopisto kuin ylioppilaskuntamme. Aalto tunkee itseänsä sisään joka sopesta. Ahkerimmat ovat valmisteilleet jo uutta ylioppilaskuntaamme kesänkin puolella.

Ei silti syytä huoleen, ei Aalto ole mikään pelottava juttu. Se ehkä tuntuu vieraalta tällä hetkellä, mutta uskon, että nyt aloittava fuksikurssi ottaa sen jo omakseen. Eikä AYY sulje pois nykyisen kaltaista opiskelijatoimintaa, se vain laajentaa ylioppilaskunnan yhdistyskenttää.

Jokaiselle löytyy varmasti se oma juttu! Ja etenkin fuksit, lähtekää mukaan! Kannattaa uhrata muutama tunti illalla ja tulla istumaan killan tapahtumaan, siellä tapaa — kuten ensimmäisenä iltanakin kuulitte — elämänsä tärkeimpiä ihmisiä.

Ei muuta kuin tsemppiä syksyyn! Intoa luentoihin ja nauttikaa opiskelijaelämästä!!

*Pubiksenne,
Miia*

PS. Aalto-yliopiston ja ylioppilaskunnan tilanteesta voi lukea netissä.

<http://www.aaltoyliopisto.info/fi/>
ja <http://www.ayy.fi/>

Lauri Holappa

— *vuorimies 50 vuotta*

Professori Lauri Holappa jäi tänä vuonna eläkkeelle. Lisäksi hän siirtyy pois oltermannin tehtävistään. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että häneltä olisi loppunut sanottava kesken. Vuorikautiset selvitti, mitä tälle hyväntuuliselle metallurgille kuului kesän lopulla. Haastattelu on tehty 19.8.2009 Lassenkujalla.

PH: Mitä kuuluu?

LH: Näin kauniin kesän jälkeen ihan hyvää. Ja vielä se kesä jatkuukin.

PH: Miten keksit aikoinasi tulla opiskelemaan Teknilliseen korkeakouluun?

LH: Se oli semmonen juttu, että kävin Oulussa koulua ja teknisen alan opetuksessa ei silloin muita vaihto-

ehtoja oikeastaan ollut. Luokassa keskusteltiin jatkopaikoista ja yritettiin hankkia tietoa. Kävin myös tällaisella ammatinvalintaohjaajalla, mutta hän ei tiennyt oikein mitään. Eräs opiskelutoverini oli sitä mieltä, että TKK on hyvä paikka. Keväällä laitettiin paperit, minkä jälkeen oli neljä viikkoa karsintoja. Joka viikko oli jokin tentti. Saatiin kuitenkin aika korkeat pisteet ja pääsimme sisään. Metallur-

gia oli yksi opintosuunta ehkä noin 20:stä. Hakijoita otettiin yhteensä 15 metallurgiaan ja kaivospuolelle.

PH: Jäikö opiskeluajoilta jotain erityistä mieleen?

LH: Vuorikemian työt olivat aika legendaarisia. Niitä tehtiin jo ensimmäisen vuoden syksyllä ja ne jatkuivat koko talven. Analyysejä tehtiin ns. vuorikemian montussa. Tämä

monttu oli oikea vuorimieshengen ”lähde”. Siellä tapahtui kaikenlaista, esimerkiksi kaadettiin rikkiä putkeen ja kuului valtava pamaus. Vielä oli fysikaalistakin kemiaa. Laboratoriotöitä oli ehkä enemmän kuin nykypäivänä opiskelijoilla.

PH: Mikä on ollut haastavinta professorina olemisessa?

LH: Välillä olin 9 vuotta teollisuudessa. Professoriuran alkuvaiheessa oli kuitenkin haastavaa valmistella ja pitää luentoja. Olin jo aikaisemminkin opettanut, mutta olin unohtanutkin jo paljon siinä välissä. Edeltäjiltä oli paljon materiaalia, mutta eihän se nyt riitä, vaan luennot on paras valmistella itse. Rahoituksen hankinta oli myös haastavaa välillä.

PH: Toimit myös Vuorimieskillan oltermannina. Minkälaisia ajatuksia siitä on jäänyt mieleen?

LH: Ensimmäisenä tulee mieleen, että jokainen vuosikurssi ja jokainen raati ovat omanlaisiaan omine tapoineen ja kulttuureineen. Tässä suhteessa ei voi yleistää, mutta kaikkien kanssa on ollut erittäin mukavaa. Omasta työtilanteesta riippuen olen ollut mukana enemmän tai vähemmän. Kyllä kiltalaiset ovat olleet aktiivisia omalta osaltaan, ehkä joskus he olisivat voineet tarttua toimeen enemmän. Olen aina ajatellut oltermannin roolin niin, ettei tule vaikuttaa ajatuksiin tai ideoihin liikaa. Voi äkkiä ruveta johtamaan ja se ei ole oltermannin tarkoitus. Parempi oli pysytellä taustalla ja se sopikin luonteelleni erinomaisesti. Toimin itsekin

raadissa opiskeluaikoina.

PH: Mitä vinkkejä Sinulla on tänä syksynä aloittaville fukseille?

LH: Heille voin sanoa, että yleensäkin opintojen aloittaminen ja kiltaan tuleminen on suuri seikkailu. Tänä vuonna vielä suurempikin seikkailu Aalto-yliopiston ja uuden ylioppilaskunnan myötä. Uskon vahvasti, että täällä opiskelu on hyvä valinta!

PH: Jos saisit yhtäkkiä miljoona euroa vapaaseen käyttöön, mitä tekisit?

LH: Kestolotto on kyllä vetämässä, mutta en ole harkinnut mitä sillä tekisi. En osaa sanoa!

PH: Mikä on lempiruokasi?

LH: On monenlaista hyvää ruokaa, mutta ehkä itsetehdyt savustetut syysmuikut, joilla on mätiä mahassa. Otan sisälmykset pois ja täytän vatsat mädillä.

PH: Jos menisit kilpailemaan Idols-ohjelmaan, minkä laulun valitsisit laulettavaksi karsintoihin?

LH: Sinne minua tuskin päästettäisiin!

PH: Kuvaile itseäsi muutamalla sanalla.

LH: Vuorimies 50 vuotta. Aloitin opiskelut vuonna 1959, joten tämä on aika osuva.

PH: Kiitokset haastattelusta!

Fuksin sanakirja

ALVARIN AUKIO

Ruohoa ”kasvavaa” vesijättömaata Otaniemen kauneimmalla paikalla, tunnelman pilaamiseen oman panoksensa antavat rivouksia huutelevat pultsarit

AMFI

Kaikkien fuksien mässä unelmissa vasta tupsulakin saaminen wappu-aamuna amfilla, sitä ennen paikka on pyhitetty rikotuille kaljapulloille ja huuteleville pultsareille

BERGSSPEX

Huutelevien pults... ruotsalaisten jokavuotinen mölykabaree, joka tietävästi on vuosittain järjestetty aina viimeisen kerran

BUMERANGI

Australian aboriginaalien metsästysväline

CHILLEW

Kirjainten uudelleenjärjestelyhuumorin klassikko, rumat nahkasohvat ja Tolppis on heivattu mutta miesten paskis on vielä hoodeilla

DIPOLI

Neandertalin ihminen keksi pyörän, kiinalainen keksi ruudin ja Pietilän arkkitehtipariskunta unohti suora-kulman ja TKY mitä budjetissa pysyminen tarkoittaa

EKSKURSIO, EXCU, XQ

Opitaan käyttäytymään sivistyneesti ja teeskentelemään kiinnostunutta alkoholin saamiseksi

FUKSI, PHUKSI

Yksivuotinen eliö, jonka kuoleminen paljastaa valkolakkiin kasvava karvoitus. Alkuvaiheessa pelokas, välissä utelias ja lopussa rasittava. Lisääntyminen mysteeri ainakin teknillis-tieteellisillä aloilla

GORSU

Saunatilaksi soveltumattomaan tilaan rakennettu saunatila. Löyly ruoskanomainen sivallus jonka jälkeen vain haaleutta, lauteilla istuskellaan polvet suussa. Kylmälaitteet sentään toimii

HAALARIT

Tarkoista ohjeista värin ja logon suhteen huolimatta saadaan näistäkin joka vuosi uniikit, fukseille tuhansine eri hakemuksineen ensimmäinen turhautumisen aihe

HCC, HARD COCK CAFE

Fuksien seuraava turhautumisen aihe

IE

isäntä ja emäntä, nuo killan hymynaamaiset työmyyrät, jättävät työn tekemisen ilossa Lumikin kääpiötkin suoraan jaetulle kolmossijalle, omalla

esimerkillään innostavat kaikkia kiltalaisia... JA VITUT!

ISOHENKIÖ

Se haiseva ainoastaan haalaria ja teekkarilakkia asusteenaan käyttävä alkoholin suurkuluttaja, joka yrittää krapulaltaan opastaa fukseja oikeisiin paikkoihin oikeisiin aikoihin

JMT JÄMERÄNTAIVAL

Poikamieskylän broadway, ainoastaan glamour, raha ja naiset puuttuvat. Käsirasvaa ja talouspaperia kuluu kylläkin suurkaupungin malliin.

KELTSU

Pietilöiden kuparibunkkerin kellaris-sijaitseva aikoinaan legendaarinen kaljakuppila. Jos pidät väljästä oluesta, hammaslääkärin odotushuoneen tunnelmasta ja sairaalaruuasta on tämä paikka taatusti suosikkisi

KILTAHUONE, KILTIS

Jäte kivellä, liikennemerkeillä ja perintöhuonekaluilla sisutettu likaisten kahvikuppien näyttely, jossa laiskat vanhemmat tieteenharjoittajat viettävät päivänsä unohtaen opiskella ja valittaen asiasta kuin asiasta

KOEPORAUS

Ei voida suorittaa jos oltermanni ei ole paikalla ja se on muutenkin vasta syksyllä, niin ja sitäpaitsi nää avaimet pitäis palauttaa

LAPIOKURSSI

Kyvyttömät opettavat haluttomille tarpeetonta. Kauankohan ne jaksavat fukseja kiusata unixilla ja komentori-veillä?

LAULU

Erittäin kovaäänistä huutamista jonkin sävelentapaisen tahtiin, sanat yrittävät olla pikkutuhmia tai nokkelia, yleensä epäonnistuen molemmissa

PJK, PUUJIIKOO

Naapuritalon kuolevaa teollisuuden-alaa opiskelevat tulevat työttömät, lyhyitä ja viinaan meneviä, asiat ovat huonommin ainoastaan mittareilla

RAATI

Virkaintoisimpien vuoden kestävä pönötys killan norsunluutornissa, kerran lusittuna antaa ikuisen narina-oikeuden kiltahuoneen sohvilta

RANTSU

Otaniemen nykyinen on jo kolmas laatuaan edellisten tuhouduttua, pikkupuoli vuotaa ja iso puoli on kylmä, hengenvaarallinen oleilutila, useimmat muistavat rapujuhlienpitopaikana, pois lukien osallistujat

SMÖKKI, SERVIN MÖKKI

Tunnelmaton ja epäkäytännöllinen juhlatila, jonka olisi pitänyt noudattaa alkuperäistä tarkoitustaan olla väliaikainen työmaaruokala, valmistettu liian palonkestävistä materiaaleista

SITSIT

Tällä peitenimellä usein kutsutaan yhdistysten järjestämiä teemaryyp-päjäisiä, ilta pilalla jos saldona ei ole ambulanssia tai rikkoutunutta ir-

taimistoa

SOLU(ASUNTO)

Näitä yhteiskeittiöllä varustettuja monihuoneisia runkkausparatiiseja tarjoaa Otaniemen alueella HOAS ja TKY, opiskeluelämän perinteisiin kokemuksiin ennen kuulunut solu-asuminen alkaa olla kuolevaa kansanperinnettä

SPEKSI

Laulua, tanssia ja näytelmää yhdistelevä kaaos, jota täälläpäin pidetään korkeakulttuurina

TASKUMATTI

Kätevä astia miestä vahvemman säilyttämiseen, auttaa sisältönsä kera kestämään niin juhlassa kuin arjessa

TÄFFÄ

Eräs kampusalueen muonituskeskuksesta, paikka idyllinen betonilaatikko ja ruokalistalta muistetaan ainoastaan joka keskiviikkoinen tasoituslaasti nauhamakaronin kera

WUORIKAUTISET

Vuorimiesten kehno yritys olla jos-sain määrin journalistisesti nokkelia tai verbanaalisesti lahjakkaita, lehdessä ei yleensä muuta hyvää kuin lämpöarvo

Oltermannin vaihtositsi

2.7.2009

Arvoisa Vuorimieskillan Raati, Hyvä Kari, Hyvät Vuorimiehet; olemme kokoontuneet tänään tänne killan oltermannin vaihdon merkeissä. Minun on tullut aika jättää tämä kunniatehtävä ja luovuttaa se seuraajalleni. Ensin kuitenkin muutama sana oltermannin virasta ja tehtävistä. Sääntöjen mukaan kiltta kutsuu Oltermanniksi Teknillisen korkeakoulun Materiaalitekniikan osaston opettavan professorin, kun asianomaisen mielipidettä on ensin tiedusteltu. Oltermannin tehtäviä ei ole varsinaisesti määritelty. Hän osallistuu killan toimintaan eräänlaisena neuvonantajana, isähahmona, hänellä on puheoikeus killan tilaisuuksissa (raadin kokoukset, yleiskokoukset), mutta ei äänioikeutta. Oltermanni on myös yhdyshenkilö vuoriteekkarien ja laitoksen/tiedekunnan välillä. Oltermannin ei nähdäkseni tule aktiivisesti vaikuttaa esim killan kokousten päätöksiin. Olen tähän koonnut muutamia otoksia VK:n arkistosta liittyen Oltermanni-instituutioon.

Killan ensimmäisen toimintavuoden 22.10.1947 – 28.10.1948 toimintakertomuksessa on todettu: ”Killan Oltermanniksi päätettiin valita prof. Heikki Värynen, joka siihen ystävällisesti suostuttuaan on kiinteästi seurannut ja tukenut killan rientoja”. Kiltta sai keväällä 1948 rintamerkkinsä, hopeisen timanttikorran. Oltermanni on perinteisesti kantanut samanlaista merkkiä, mutta kullattuna. Oltermannin valinnan

jälkeen ryhdyttiin killassa miettimään, mikä olisi Oltermannille sopiva näkyvämpi symboli, jota hän voisi kantaa Killan virallisissa tilaisuuksissa. Monien vaiheiden jälkeen päästiin tulokseen ja Killan 5-vuotisjuhlassa 28.10.1952 pj teekkari Haahti luovutti Oltermannin merkin Heikki Värykselle lausuen mm: ”Tämän merkin varressa on Vuorimieskillan

merkki, siihen on kaiverrettu sanat Vuorimieskilta – Bergsmanna gillet. Sen varteen on kaiverrettu nykyisen oldermannin, professori Väryksen nimi. Oldermannin merkiksi sopii avain erittäin hyvin sillä vartioihan oldermanni niitä henkisiä arvoja, joita killan tulee kehittää. Kiitospuheensa prof. Värynen totesi mm: ”Pyydän lausua mitä parhaimmat kiitokset

Vuorimieskiltalle tästä kunnian-osoituksesta ja huomionosoituksesta, jonka minä käsitan kohdistuvan Vuorimieskiltaan, killan oldermanniin eikä minuun henkilökohtaisesti ja sen takia on vähän liiallisuutta, että tässä avaimessa on minun nimeni. Minä täysin siinä mielessä hyväksyn tällaisen toimenpiteen, sillä sillähän aiotaan perustaa traditio ja siinä mielessä otan merkin kantaakseni, että Vuorimieskillan traditio alkaisi. Minulla ei ole mitään ansioita tämän Vuorimieskillan toiminnasta, yleensä tällaiset ammattikillat toimivat jokseenkin omalla voimallaan, ja onpa periaatteenakin, että oldermanni ei liikaa osallistu, ei siis muodostaisi mitään sellaista peukaloa, joka painaa sormenjälkensä aikakirjoihin, vaan on vaan muodollisena merkintäantajana. Sellaisena haluan tässä tilaisuudessa ja tästä lähtienkin esiintyä. Kiitoksia paljon vaan.”

Heikki Värysen nimen jälkeen seuraava kaiverrus avaimessa on M.H. Tikkanen 1956. Matti Haakon oli metallurgian professori, opettajani ja oltermannina minun opiskeluaikana. MHT oli aktiivisesti mukana killan riennoissa, kokouksissa ja ekskursioilla. Tikkanen oli kiinnostunut opetuksen rakenteen ja sisällön kehittämistä. Osasto käsitti silloin kaivostekniikan ja metallurgian opintosuunnat. Metallurgian opetuksessa oli runsaasti ylimääräi-

siä kemian osaston ”jäänteitä”, joita Tikkanen myötävaikutuksella karsittiin ja valmistumisajat lyhenivät huomattavasti. Tikkanen luopui oltermannin tehtävistä 70-luvun poliittisen myllerryksen aikana ja Aimo Mikkola valittiin oltermanniksi v. 1974. Ampa oli taloudellisen geologian professori. Hän onnistui kuljettamaan kiltaperinnettä onnistuneesti läpi myrskyisän 70-luvun. Esimerkkinä kerrottakoon ”Teemu Kerppu”-myytti, joka oli saanut alkunsa 60-luvulla ja Ampan aikana ja ”Tosikoiden” myötävaikutuksella johti Teemun diplomityöhön ja vihdoin v. 2007 ”virtuaaliseen” tohtorin väitökseen, jossa Ampa toimi kustoksena. Siinä varsinainen teekkarijännä! Vuorimiehet pääsivät myös nauttimaan Ampan Vappu-aaton gimaa Lönnrotinkadulla useammalla vuosikymmenellä. Aimo Mikkolan jäädessä eläkkeelle v. 1980 oltermanniksi valittiin mineraalitekniikan professori Toimi Lukkarinen. Tommi kertoi usein sotakokemuksistaan Rukajärven suunnalla. Hän

aloitti sodan aikana opiskelut TKK:ssa ja valmistui pian Vuoriteollisuusosaston perustamisen jälkeen. Tommi muistetaan kuuluväänisenä selväsanaisena oltermannina. Hän oli myös terävä kynäniekka ja kirjoitti eläkevuosinaan kirjan ”Kivinen leipä – vuorimies muistelee”.

Tommin jäädessä eläkkeelle oltermannin avain ja tehtävät siirtyivät minulle Vuorimieskillan 36. vuosijuhlissa 14.11.1983 Vanhan Polin juhlasalissa. Syksyn aikana Tommi oli hiukan valmistanut minua kertomalla mitä oltermannin tehtäviin kuuluu. Löysin arkistoistani pienen paperilapun, johon olin niitä kirjannut: raadin kokous, killan yleiskokoukset, joissa yleensä puheenvuoro, vuosijuhla ja vappulounas puheineen, Koeporaus ja fuksien hyväksyminen jäseneksi sekä ulkomaan matka-apurahojen hyväksyminen. Nämä tehtävät pätevät suurin piirtein edelleenkin. Matka-apurahojen hyväksyminen kuului alussa säännöllisiin ”virkavelvollisuuksiin”, mutta lopetettiin jossain vaiheessa.

Raadin kokouksiin osallistuin alkuaikoina hyvinkin säännöllisesti; kiltahuone oli sopivasti lähellä ”kal-liotekniikan rapussa”. Myöhemmin osallistuminen on vaihdellut, kiireet ovat lisääntyneet ja yhteisiä aikoja on ollut vaikea löytää. Mutta olen kuitenkin pyrkinyt olemaan mukana muutamia kertoja vuodessa. Väliaikoina on tiedotus pelannut hyvin molempiin suuntiin. Raadinvaihtositseihin olen osallistunut aina, kun se on ollut mahdollista, alkuvuosina lähes jokaiseen, viime vuosina hie-man harvemmin. Vuosijuhliin ja vappulounaalle olen onnistunut pääsemään poikkeuksetta. Koeporauksen jouduin pari kertaa delegoimaan Tommi Lukkariselle ulkomaanmatkan vuoksi. Vappulounaallakin olen pitänyt lukuisia puheita, mutta josain vaiheessa päätimme luopua niistä raadin kanssa, koska ohjelmaa oli siellä riittävästi muutenkin eikä puhe teknisistä tai muista inhimillisistä syistä tavoittanut huomattavaa osaa kuulijoista. Poikkeuksia on toki ollut kuten esim Aapo Kirvesniemen 50. perättäinen vappulounas ja viimekeväinen ”oltermannin vaihto –kuvio” Ostrobotnialla.

Käytän tätä tilaisuutta hyväkseni ja kiitän Vuorimieskiltää – nykyistä raatia ja menneitä raateja ja vuorimiehiä – näistä vuosista, tilaisuudesta olla killan oltermannina näin pitkään, yli 25 vuotta. Olen viihtynyt ja suuresti nauttinut tästä tehtävästä. Toivon että tämä tunne on ollut molemminpuolinen.

Tämän aiottua pitemmän johdannon jälkeen palaankin tähän hetkeen. Hyvät Vuorimiehet, Vuorimieskillan 62. vuosi on menossa. Se ei ole mikään välivuosi vaan suurten muutosten vuosi; Aalto-yliopisto aloittaa kohta toimintansa ja sillä on

myös vaikutuksensa MT-laitokseen ja Vuorimieskiltaan. Uudet haasteet odottavat, mutta vuorimiehet ovat valmiita ottamaan ne vastaan.

Ennen kuin luovutan tämän avaimen, on syytä paljastaa koko sen toiminnallisuus. Siteeraan jälleen teekkari Haahtea, hänen luovutuspuheensa loppuosasta, jonka äsken hypäsin yli: ”Mutta eihän Olympoksen jumalatkaan tyytyneet pelkkään henkiseen henkevyYTEEN, vaan nauttivat välillä pikarista viiniä, tai kaksikin ja senpä vuoksi avaamme tämän avaimen. Tämän korkkiruuvin luovuttaminen näin avaimeen yhdistettynä olkoon erikoisen tunnustuksen osoitus oldermannin kunniakkaan arvonn haltijalle, sillä se vaatii erittäin vakavaa ja varmaa kättä, joka tätä avainta käyttää. Siksi se on katsottu sopivaksi oldermannille.” Luovutan nyt tämän Oltermannin avaimen – sen täydessä funktionalisuudessa – seuraajalleni professori Kari Heiskaselle ja toivotan samalla parhainta menestystä Vuorimieskillalle sekä Karille Oltermannin tehtävissä.

Lauri Holappa

ps. Tämän jälkeen uusi Oltermanni testasi avaimen ja totesi sen toimivan hyvin.

Kari Heiskanen

Kari Heiskanen on Vuorimieskillan tuore oltermanni. Wuorikautiset selvitti mikä mies on miehiään. Haastattelu on tehty sähköpostin välityksellä 21.8.2009

Koko nimi

Kari Gustav Henrik Heiskanen

Titteli

mekaanisen prosessi- ja kierrätystekniikan professori

Työnkuva

Henkisen alan sekatyömies.

Paitsi omien kurssien opetusta ja jatko-opiskelijoiden ohjausta, iso osa ajasta kuluu rahan metsästykseseen. Lisäksi olen tiedekunnan koulutusneuvoston puheenjohtaja.

Mikä on ensimmäinen muistosi silloisesta Laitoksesta?

Olen sen verran vanhaa fuksikurssia, että tulin opiskelemaan vuoriteollisuusosastolle 1966. Otaniemi ja pääarakennus olivat tulleet jo tutuiksi karsintakurssin aikana edellisenä keväänä. Muistikuvat ovat jo hieman haaleita, mutta meidät johdettiin aakkosjärjestyksessä kakkossaliin (nykyinen ATK luokka). Juuri armeijasta tulleenä tällainenhan oli arkipäivää, joten se on aika hyvin kadonnut muistista mitä siellä suuret päälliköt puhuivat. Muistan vain katselleeni ulos ja miettineeni, että mukavan näköinen paikka. Täytyy todeta, että sisäpiha oli siihen aikaan metsää ja rakennuksen uutta puolta ei ollut olemassa.. ATK luokan vierestä ulos vievä ovi avautui kivalle pikku pihalle, jossa oli sileää kalliota ja takana mäntymetsää. Salissa käteen lyötiin lukujärjestys, jossa oli tavaraa kuin rautakaupassa. Rupesi se pihan mukavuus katoamaan mielestä. Ei ole enää muistissa oliko siellä aloitustilaisuudessa professoreita. Vieressäni istui Elviksellä näytävä kaveri nahkarotsissa ja tukka tyylikkäänä, jonka kanssa kauhistelimme saamaamme lukujärjestystä. No, hänestä tuli parhaita opiskelukavereitani.

Miten Vuorimieskilta on muuttunut aikanasi?

Onkohan se muuttunut paljoa? Juhlia, excuja, yhdessä-oloa. Kuusikymmen luvun lopulla TKY:kin politisoitui, kilta ei. Kun TKY:ltä tuli ohje vallata osasto, niin kilta päätti saunoa ja juhlia sen yön osaston saunassa ja aamulla puheenjohtaja pystyi kuin pystyikin krapulaltaan kertomaan TKY:lle toiminnan tuloksellisuudesta !

Omana opiskeluaikanaanikin silloisessa osastoneuvostossa oli killan nimeämiä opiskelijajäseniä (itsekin mm), joiden kautta teekkareiden risut ja ruusut välittyivät eteenpäin.

Montako kilometriä aiot pyöräillä Olterman nina ollessasi? Toteutuuko tavoite?

Jaa, olisiko 15000 hyvä luku.

Millainen on sinun henkilökohtainen suhteesi Vuorimieskiltaan?

Mahtavaa porukkaa!

Millaisena näet Killan ja Laitoksen yhteistyön tulevaisuuden?

Kilta on niin tärkeä osa tätä yhteisöä, että uskon vakaasti siihen, että yhteistyö pysyy tiiviinä. Varmaa jatkossa tulee ylä- ja alamäkiä riippuen toimijoiden aktiivisuudesta. Uusi Aalto yliopisto on ainakin lupauksissaan korostanut opiskelijakeskeistä oppimista. Senkin vuoksi on killalla kasvava rooli opiskelijoiden paikallisena äänitorvena.

Näin lopuksi; mitä kuuluu?

Tosi hyvää, paitsi, että tätä vastaillessa tuli oikein fossilifilis.

Haastattelija ja kuva: Timo Tuominen

Yleensä kaikki lehdet ovat täynnä mitä kannattaa ja mitä ei kannata tehdä listoja! Kirjoittaja kuitenkin on päättänyt suuressa viisauudessaan kirjoittaa fukseille pelkästään mitä ei kannata tehdä fuksivuonna listan, joten painakaahan fuksit mieleenne.

Mitä ei kannata tehdä fuksivuonna!

– Älä esiinny fuksispeksissä uimahousut jalassa (ellet halua hankkia itsellesi uutta lempinimeä)

– Älä mene Wappuna tarpeillesi Ullanlinnan jylhien kallioiden reunalle (ellet ole laskuvarjojääkäri ja opetellut oikeaa laskeutumistekniikkaa)

– Älä juo skumppaa Wappuna pelkästään omasta lakista vaan myös kaverisi lakista

– Älä juo fuksisitseillä itseäsi kantokuntoon, tai jos juot varmistu että auttava käsi ja ämpäri ovat mahdollisimman lähellä

– Älä riisu itseäsi alasti viisikiltaristeilyllä, tai ainakaan menomatkalla ennen Maarianhaminaa (voi käydä niin ettet pääse Tukholmaan asti)

– Älä mene suoraan bileistä luennolle, tai jos menet, muista laittaa herätys ennen luennon päättymistä

– Älä kuorssaa luennolla, tai jos kuorssaat, varaudu siihen että herätessäsi koko luento sali ja luennoitsija tuijottavat sinua.

– Älä jätä sähköpostiasi, taikka screeniäsi auki kiltahuoneen päätteelle, paitsi jos olet epävarma seksuaalisesta suuntautumisestasi

– Älä usko kaikkea, mitä vanhemmat tieteenharjoittajat sinulle kertovat

– Älä sammu Wappuyönä ennen hymniä, tai menetät unohtumattoman kokemuksen!

Kalevin Katse

Eriarvoisuus uhkaa myös sinua

Uusi lukuvuosi on jälleen pyörähtänyt käyntiin, mutta huolimatta joka syksy mielen valtaavasta toivosta, sain taas todeta että juuri mikään ei ole muuttunut. Kun alkanutta lukuvuotta vielä on tituleerattu suuren muutoksen ajaksi, johtuen kolmen korkeakoulun yhdistymisestä Aalto Yliopistoksi, on jotenkin masentavaa huomata miten ne vanhat kivet edelleen hiertävät uusissakin kengissä.

Elo–syyskuun vaihteessa Audin myyntijohtaja Esko Kiesi kertoi Anna-lehden erikoisnumerossa värikkäästi naismieltymyksistään sekä käsityksistään naisista työelämässä. Hiljainen uutiskesä sai tästä arvoisensa lopetuksen ja media sekä internetin keskustelupalstat naulasivat Kiesin jakovarresta seinälle. Miehen oman maineen – ja työpaikan – mukana menivät niin Audin, VW-auton, kuin Keskonkin imago. Jopa YLE:n toimitusjohtaja Mikael Jungner päätti kantaa kortensa kekoon kertomalla Facebook-profiilissaan kuinka Audilla ajamisesta tulee ”nihkeä olo.”

Tapauksia seurattaessa ei voinut olla kysymättä itseltään: ”Entä meillä Vuorimieskillassa?” Kiesi on koulutukseltaan diplomi-insinööri, eikä ole siis hyvin todennäköistä että hän on oppinut sovinistiset asenteensa juuri teekkari-maailmasta? Eikö killan pitäisi kiinnittää huomiota

juuri tasa-arvoasioihin ja sukupuolisen eriarvoisuuden kitkemiseen fuksikasvatuksen ollessa killan harteilla? Eikä tätä vastuuta voida säilyttää vain fuksiväepelin ja ISO-henkilöiden harteille vaikka he ovatkin pääasiallisia fuksikasvatuksen toteuttajia.

Myös yksittäinen vanhempi tieteenharjoittaja vaikuttaa omalla käytöksellään ja puheillaan fukseihin enemmän kuin äkkiseltään saattaisi vaikuttaa. Fuksien uuteen ympäristöön sopeutumiseen kuuluu olennaisena osana vanhempien opiskelijoiden käyttäytymisen tarkkaileminen ja siitä mallin ottaminen. Pyydänkin nyt jokaista vanhempaa opiskelijaa tarkkailemaan omaa käytöstään ja karsimaan omasta toiminnastaan eriarvoisuutta ruokkivat piirteet. Näiden turmiollisten asenteiden edelleen leviäminen on saatava loppumaan!

Erityinen huomio kiinnittyy killan raatiin. Edustuksellisten tehtäviensä takia heidän tulisi olla esimerkillisiä tässä asiassa. Raadin toiminnasta niin yksityisen raatilaisen kuin koko raadinkin osalta ei saisi löytyä minkäänlaisia viittauksia sukupuolia erottelemaan käytökseen. Olisi myös suotavaa että killan jäsenet rohkeasti ja voimakkaasti puuttuisivat näihin tasa-arvorikkomuksiin, mikäli niitä esiintyy. Aiheellista voisi olla jopa muodostaa tasa-arvotoimikunta, jolla olisi oikeus ja velvollisuus puuttua tällaiseen käytökseen ja tarvittaessa

vapauttaa arveluttavasti toimiva raatilainen tehtävistään mikäli hän ei niistä ymmärrä itse luopua.

Kalevi Pärssinen

P. S. Haluaisin kertoa hiukan tulevasta. Aikaisempien vuosien tapahtumia tutkimalla voidaan ennustaa että teistä muodostuu keskenänne yhdestä kahteen ja vanhempien opiskelijoiden kanssa kahdesta kolmeen seurustelevaa paria. Irto-suhteista emme ole pitäneet kirjaa johtuen muistiinpanovälineiden ja arkistointitilojen rajusta hintakehityksestä.

Wappu

”Otin eilen vain yhden... Kai.”

-kooste

Kengät ovat kuin sukkia. Kun niitä laittaa tarpeeksi monta toisiaan lähelle parin muodostumisen todennäköisyys on kuin yrittäisi löytää puhdasta kahvikuppia kiltikseltä. Erona tosin on, että kahvikupeista ainoastaan yksi on oikea ja sekin kahdessa osassa. Onneksi ei sentään tarvitse alkaa pikaliimata.

Yksi kenkä. Ehkä.

Kengät ovat myös kuin roskakoria ympäröivä kymmenen senttimetrin vyöhyke. Jostain minun normaalia epätavallisemman ihmisen mielelle käsittämättömästä syystä ne keräävät huomattavan määrän niihin kuulumatonta epä- ja orgaanista materiaalia. Vaikka ympäristöstä sitä ei löytyisikään. Maissia, kaljaa, pieniä kiviä.

Toinen kenkä.

Vielä ei ole myöhä, tai siis aikainen, sillä aurinko ei vielä paista. Viisas ihminen kuitenkin tietää milloin lopettaa.

Ilma on turvallisen painostava. Katulamppujen välinpitämättömän keltainen valo heijastuu pimeästä asfaltista. Askeleeni rasahtelevat kilometrien päähän kun väistelen katukiveyksien muureja.

Epätodellinen musiikki alkaa tunkeutua hiljaisuuden keskeltä luokseni. Pian se ympäröi minut. Stig Dogg.

”Mikä meno?”

Aivoni pyörähtävät kolme ja puoli tuskallisen hidasta kierrosta yrittäen sopeutua uuteen tilanteeseen.

Kauaa ei silti tarvitsi pohtia; viisaus on yliarvostettua.

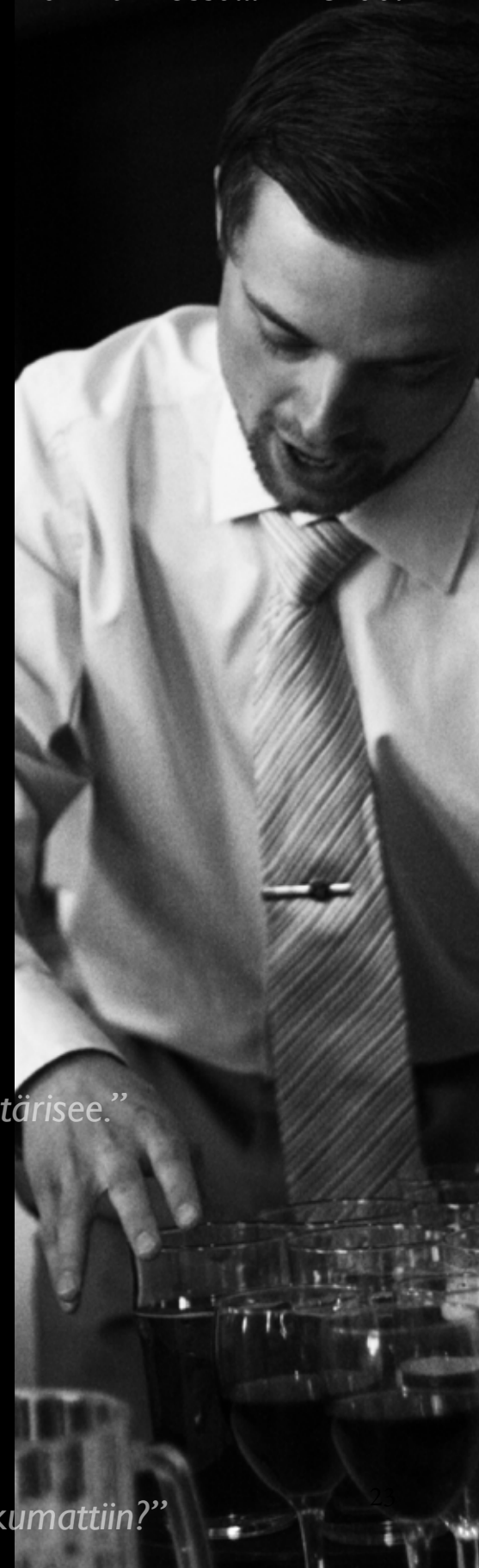
"En ollut humalassa. Olin vain huonossa kunnossa."

"Äsken mä olin ihan kunnossa... En enää."

"Sisään. Ulos. Sisään. Ulos."

"Ei. En ole juoppo. Juopot juovat viinaa tai Lasolia."

"Nihkeetä, kun kädet tärisee."

"Kuka helvetti liimas tarroi mun taskumattiin?"

"Nesteettömyystodistus?"

"Onnittelut lakista. Ei olisi susta kyllä ensinäkemältä uskonut."

Wuorikautiset kyseli totuttuun tapaan ihmisten ja teekkarien kesätöistä. Tällä kertaa kiltalaisten lisäksi mukaan mahtui myös yksi geneerinen athenelainen.

Kesätyökysely

Kilta: Vuorimieskilta
Vuosikurssi: 3
Oli töissä: kyllä
Työnantaja: Inex
Annetut tehtävät: Kerääjä
Tehdyt tehtävät: Kerääjä, käytäväkunnostaja, väliajaja, rullakkomies
Sain työn: Muilla avuilla
Tarkennus: lihaksikas kroppa ;)
Pahin moka: Varmaan kun ajoin liian kapeaan väliin ja 1200 litran HeVi lasti levis lattialle. No se oli Kemijärven S–Market, niin pääs maksamaan Rovajärven vääryyksistä.
Plussat/miinukset: + Hyvä palkka (yövuorossa), kivoja etuja, helppo työ
– Ajan päälle leipäännyttävää, fyysisesti kuluttavaa, esimiehet nihkeitä
Tarinan opetus / terveiset: Toisinaan kannattaa olla varasuunnitelma kesäksi, tällä kertaa se kannatti. Suosittelen kaikille kesäksi, en ammatiksi

Kilta: Vuorimieskilta
Vuosikurssi: 3
Oli töissä: kyllä
Työnantaja: STUK
Annetut tehtävät: Projektitiedostojen hallinnointi, tietokannan ylläpito
Tehdyt tehtävät: Projektitiedostojen hallinnointi, tietokannan ylläpito, kalvonvaihtoa kurssilla
Sain työn: Suhteilla
Isä vai äiti: Isoveljen kaverin tyttöystävän isä...
Pahin moka: Erehtyä luulemaan puolittaista kahvikuppia tyhjäksi ja kävellä sen kanssa huolettomasti kahvi-automaatille. Jäi kiva kahvivana käytävälle... :)
Plussat/miinukset: + Pahin moka ei ollut niin paha...
– Ei ollut kovinkaan opettavaista
Tarinan opetus / terveiset: Terve!

Kilta: Vuorimieskilta
Vuosikurssi: 4
Oli töissä: kyllä
Työnantaja: Lääkelaitos
Annetut tehtävät: Myyntilupahakemusten esikäsittely, myyntilupakoordinaatioon liittyvät avustavat tehtävät.
Tehdyt tehtävät: Syötin myyntilupahakemusten tietoja tietojärjestelmään, välitin eteenpäin asioitisaähköpostilaatikoiden viestejä oikeille (joskus väärille) henkilöille, tulostin sähköposteja, järjestelin mappeja ym.
Sain työn: Suhteilla
Isä vai äiti: äiti
Pahin moka: Olin vikana päivänä autolla töissä ja olisi ollut kuohuviiniä tarjolla vähän reilumminkin.
Plussat/miinukset: Netti, oma kone ja työhuone. Liukuva työaika. Kohtuullinen palkka. Lyhyt työmatka.
Jouduin välillä pyytämään lisää töitä kun loppuivat kesken, eli ei ollut niin omatoimista. En saanut niin mielenkiintoisia työtehtäviä kun alunperin lupailtiin. Työpäikällä oli kylmä ilmastoinnin takia. Normi päiväduuni (ei vuorotyö).
Tarinan opetus / terveiset: Äiti on sittenkin kiva :)

Kilta: vk
Vuosikurssi: 07
Oli töissä: kyllä
Työnantaja: lipasto
Annetut tehtävät: tehdä mikrolla reaktioita
Tehdyt tehtävät: kahvin keittely+juonti 5 tunnin reaktiota odotellessa
Sain työn: Suhteilla
Isä vai äiti: isu
Pahin moka: pistin liikaa kahvia, ku se oliki jotain tummapaahtoa :<
Plussat/miinukset: + tosi rentoo
– liian rentoo
– unicafe oli ihan perseestä

Kilta: vuorimieskitla
Vuosikurssi: 3q
Oli töissä: ei
Missä et ollut töissä: olin vramiamiespalvelu 10 pv töis. muuten ipiopiskeli
Haitko edes: kyllä
Mikä meni pieleen: hain vitusti. olin paska. ei halunnu mua.
Ratkaisu: joo haen ilisä oon pasekempi saan pilu
Kuvaile kesääsi kolmella sanalla: ihan, vitun, kännissä
Pahin moka: wat
Plussat/miinukset: kännis
Tarinan opetus / terveiset: lisää viinaa

Kilta: vk
Vuosikurssi: 3
Oli töissä: kyllä
Työnantaja: RAY
Annetut tehtävät: pelaaminen
Tehdyt tehtävät: pelattiin
Sain työn: Muilla avuilla
Muilla avuilla: oon aina pelaamassa
Pahin moka: en osannut aina pelata oikein
Plussat/miinukset: ei jääny mtn käteen
Tarinan opetus / terveiset: pelaaminen ei kannata

Kilta: Vuorimieskilta
Vuosikurssi: 2
Oli töissä: kyllä
Työnantaja: Lintsi!
Annetut tehtävät: Hattaran tekeminen ja rasva–altaiden puhdistus
Tehdyt tehtävät: Jugurttipehmiksen syönti ja pakastimen järjestely :)
Sain työn: Suhteilla
Isä vai äiti: Kaveri
Pahin moka: Väitin asiakkaan euroa markaksi :D
Plussat/miinukset: Pienen ihmisen ilon näkeminen kun saa itsensä kokoisen hattaran käsiinsä / Sadepäivät
Tarinan opetus / terveiset: Terkkui järkkäreille ja jarrumiehille ;)

Kilta: Vuorimieskilta
Vuosikurssi: 3
Oli töissä: ei
Missä et ollut töissä: tänä kesänä en työskennellyt Ovako Koverharille, OMG Kokkolalle, enkä norjalaiselle kalanjalostamolle.
Haitko edes: kyllä
Mikä meni pieleen: Valinta ei kohdistunut tällä kertaa juuri minuun. Toista tarvittaessa.
Ratkaisu: Samoilla lääkkeillä mennään, Aloitan hake-
musten lähettämisen tammikuussa ja yritän levittää hakukenttää.
Kuvaile kolmella sanalla: Rento, hauska, joustava
Pahin moka: Jättää syksyn ensimmäiseen tenttikauteen valmistautuminen liian vähälle. Toisaalta lukuaika jonka jätin käyttämättä meni huomattasti parempaan tarkoitukseen.
Plussat/miinukset: Käytin kesän opiskeluun ja sain rästiin jääneitä kursseja suoritettua. Koska tein suurimman osan kursseista itseopiskeluna, mikä toi joustavuutta ajankäyttöön. Miinuksena joustavuus mahdollisti löysäilyn ja asioiden lykkäilyn. Myös tulojen puuttuminen aiheutti harmaita hiuksia ja rajua velkaantumista.
Tarinan opetus / terveiset: Kesätyöttömyys ei ollutkaan maailmanloppu vaikka se toukokuun alussa siltä tuntui-
kin. Huonoista puolista huolimatta tämä kesä oli hauskin ja mieleenpainuvin pitkään aikaan. Voisi melkein puhua elämää muuttavasta.

Kilta: Athene
Vuosikurssi: 2006
Oli töissä: kyllä
Työnantaja: Futurice Oy
Annetut tehtävät: Mobiilikoodausta
Tehdyt tehtävät: Mobiilikoodausta
Sain työn: Muilla avuilla
Tarkennus: Ollut firmassa jo yli 2 vuotta osa–aikaisena
Pahin moka: Ei tullut mokia :D
Plussat/miinukset: Rento ilmapiiri, joustavat työajat.
Tarinan opetus / terveiset: Jee!

Killan tapahtuman kulku — tee se itse

15.9.09

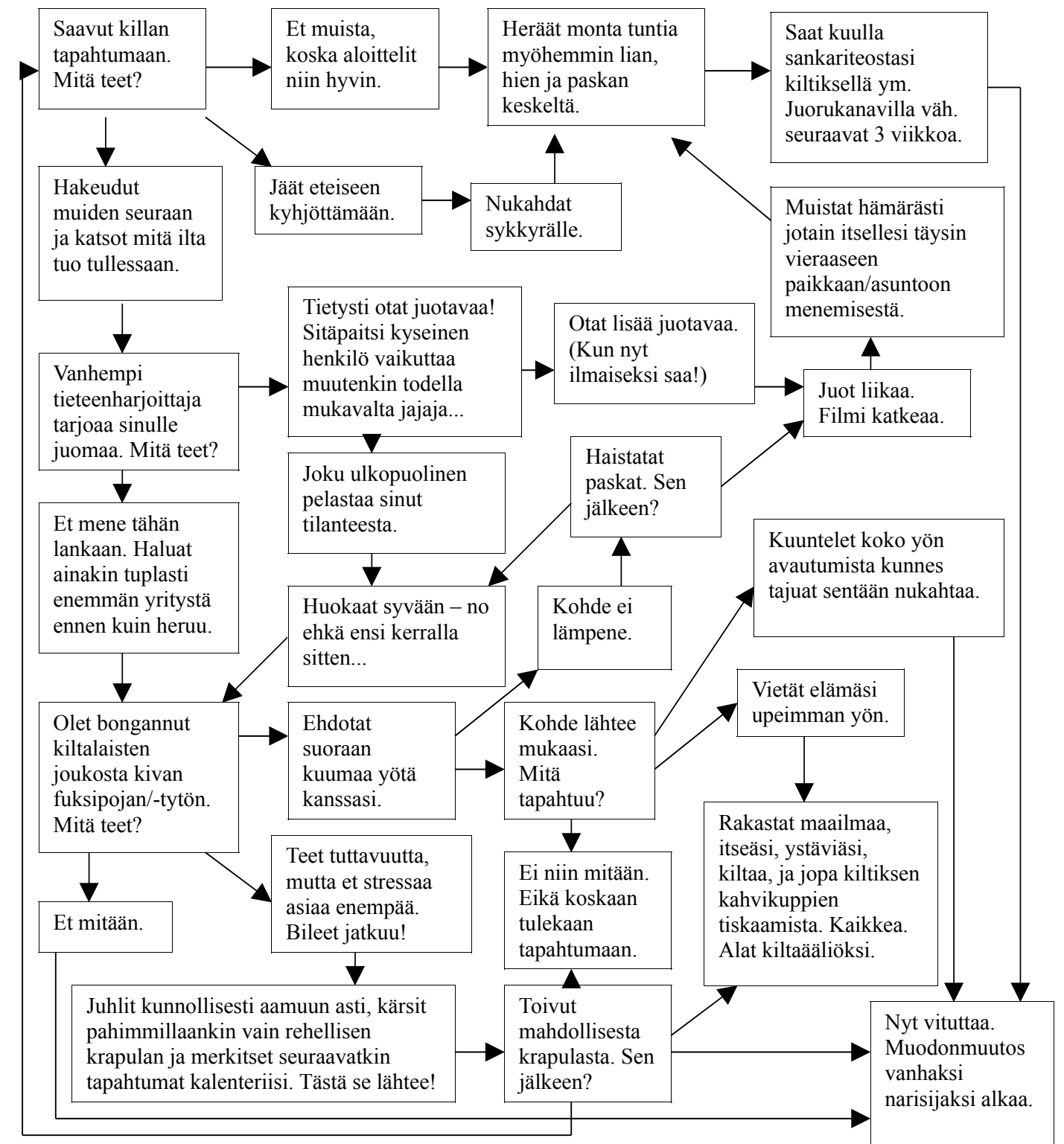
Lainasin Sieni Gel confort
turvakengät STX Europe
Turun telakalta otien
kenkien kaadotteen laivakierroksen
aikana.

Tark. Karlström
Jark

Antti Immonen

p. 6908

Aloita tästä

Vuorimieskillan jalkapallovuoro Tapion
pallokentällä maanantaisin klo 16:00

ISOsitsit

“Vem i helvete kasta vatten på min flaska brännvin?”

Illan hämärtyessä ja uunituoreiden fuksien lähtiessä otasuunnistamaan eri kiltujen ISOja kerääntyivät avaruusaluskeensa Smökkiin viettämään ISOsitsejä. Suurin osa kekseliäistä teekkareista oli tajunnut folion eittämättömän kosmisuuden joten avaruusteemaiset sitsit jäänevät historiaan jos ei muussa niin ainakin piikkiä Otaniemen folionkulutuksessa. Toisin kuin keskiviikon ensimmäisissä ISOsitseissä, järjestys pysyi tällä kertaa koossa hieman kauemmin kuin kuulopuheena kuultu edellispäivän kolmekymmentä sekuntia, mutta kiltujen hajauttaminen eri puolille sitsitilaa aiheutti kokonaisvaltaisen epämääräisen parveilun silti ripeästi. Janoista ja hitaalla käyvää vuorimiestä onnistuttiin vedättämään tarjoilemalla vesi vanhoissa viinapulloissa, mikä aiheutti lievän pettymyksen ja hitusen noloituneiden naurahdusten lisäksi uuden version klassikkolaulusta Kuka helvetti heitti kiven.

Sitsejä juonsivat ja rytmitti-

vät lukkareina varsin sukupuoliepätasa-arvoisesti toimineet Dominanten puolialaston mies ja täysissä pukeissa oleva nainen. Varsinaista ohjelmaa tarjosi Teekkarispeksi japanilaiselta sarjakuvasta vaikutteita ottaneelta ja sitä parodioivalla speksillään. Esitys oli onnistuneen hauska, vaikka tässä vaiheessa yleisö alkoi olla jo niin vastaanottavaisissa tunnelmissa että olisi yhtä innostuneena seurannut Star Wars episodi kolmosen dialogiakin. Sitsien loppupuolella pahasti kuivumaan pyrkineet vuorisuut saivat ilmaista kostuketta arpajaisvoitosta jonka oikeellisesti voitti vuorimies. Tästä läpinäkyvästä kakusta melkein riitti voittajalle itselleenkin jotain, minkä muut paikkasivat palauttamalla armollisesti osan omista osuuksistaan.

Sitsien loppuessa ja jatkoja odotellessa värikäs ja kiiltävä sitsijoukko valui fuksien vaivoiksi Otasuunnistuksen rasteille joilta palasi pikaisesti uudelleen järjestettyyn Smökkiin sotkemaan paikat uudestaan. Näihin aikoihin meno alkoi

yltyä siinä määrin että ainakin allekirjoittanut huomasi uhmanneensa liiaksi kohtaloa ottamalla sitseille, joille ei kerrankin olisi tarvinnut juh-lavaatteita, puvun jonka kylkeen saikin ainakin yhden alkoholiannoksen verran siideriä jonkun iloisen veikan heikoksi käyneestä kädestä. Jatkojen loppuessa väki hajaantui kuka jatkojen jatkoille, kuka kuolemaan siinä taas epäonnistuen ja kuka kiipeilemään kotiinsa ulkokautta ilman menestystä. Tarina ei kerro kuinka aamuyön pitkällä tunneilla loppujen lopuksi paatuneimmille illanvietäjille kävi, lähinnä siksi että tarinankertoja itse ei koskaan selvinnyt niin pitkälle.

Teksti ja kuvat: Tapio Koukkari

